

[Larsen-Badse.]

hold. Der har ikke været Tale om at søge Hjælp i egentlig Forstand. I selve den Lov, som gælder, var der fastlagt visse Rammer, og det er det, man har henledt Handelsministerens Opmærksomhed paa, og Handelsministeren kommer nu til det Resultat, at der i § 5 i Lovforslaget stilles Forslag om at fordele et Beløb paa 1,2 Mill. Kr.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om dette Beløb 1,2 Mill. Kr. og bede om, at det maa blive set i Relation til Helheden, om jeg saa maa sige. Se, 1,2 Mill. Kr., det vil sige et Beløb paa rundt regnet 15 Kr. pr. Tønde Land for de ca. 80 000 Tdr. Land, hvor der har været dyrket Sukkerroer. Der er vel ingen Steder, hvor der har været over normal Høst. De Arealer, hvor der har været normal Høst, kan vist tælles med smaa Tal. Resten ligger altsaa paa den gale Side. 15 Kr. i Gennemsnit pr. Tønde Land er ikke noget stort Beløb, og 1,2 Mill. Kr. er heller ikke noget stort Beløb, skønt jeg skal ikke kimse ad Beløbet som Beløb betragtet. Men sammenligner man Beløbet med, hvad det skulde være Erstatning for, sammenligner man med, hvad det drejer sig om, vil man kunne se, at det er ikke særlig mange Penge.

Af Handelsministerens Oplysninger ved Fremsættelsen af dette Lovforslag fik vi at vide, at der var leveret 7,8 Millioner Dobbeltcentner sidste Aar, og det vil sige to Trediedele af den normale Høst. De 180 Øre pr. Dobbeltcentner, der er betalt for denne, udgør en Sum af 14 Mill. Kr. Til Sammenligning tjener, at Høsten i Fjor var vel sagtens dobbelt saa stor, nemlig 15,6 Millioner Dobbeltcentner, og at der da blev betalt 210 Øre. Det vil sige 32,7 Mill. Kr. i Stedet for 14 Mill. Kr. Det vil sige et Minus paa 18 Mill. Kr.

Enhver vil kunne forstaa, at 1,2 Mill. Kr., naar der ligger et Minus paa 18 Mill. Kr., er ikke noget særlig stort Beløb. Men jeg skal lade det ligge og gaa til et normalt Aar. Havde vi haft et normalt Aar med 155 Dobbeltcentner pr. Tønde Land, vilde Betalingen, hvis de var betalt med 210 Øre, andrage 26 Mill. Kr.; sammenlignet hermed bliver der for sidste Aar et Minus paa 12 Mill. Kr. Under disse Forhold vil man forstaa, at 1,2 Mill. Kr. er et meget ringe Beløb.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Løje paa Partiet Venstres Vegne vedrørende Stillingen til dette Problem og hele dette Fordelingssystem. Der er ingen Tvivl om, at der er stor Beretti-

gelse i den Opfattelse, man i Roedyrkernes Kreds nærer, gaaende ud paa, at det Beløb, der er kommet til Stede som Følge af Overproduktion i 1933, i Virkeligheden burde anvendes i dets fulde Udstærkning til at raade Bod paa det, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch med Rette kaldte en Katastrofe, og som Handelsministeren med ganske den samme Ret kaldte Misvækst, og jeg har egentlig ikke fra Roedyrkernes Side hørt Krav om noget i Retning af Gennemsnitsudbytte eller den Slags Ting.

Jeg tror, det i Roedyrkernes Kreds har været et stærkt Ønske, at man kunde have faaet ordnet Forholdet for 1934 først, og at man dernæst kunde gaa i Gang med at ordne Forholdene for 1935. Af Aarsager, som jeg ikke er i Stand til at se Begrundelsen for, har Handelsministeren desværre ventet med at fremsætte dette Lovforslag saa længe; saa naar man tager i Betragtning den Tid, der skal til et Udvalgsarbejde, og at man er saa langt henne paa Foraaret, som man er, er der ingen Sandsynlighed for, at man først kan ordne den ene Sag og dernæst den anden, og derfor skal de formentlig ordnes i Fællesskab. Det er jo i øvrigt ikke noget, som Rigsdagen bestemmer, det er Handelsministeren, der er Herre over, hvordan han vil have ordnet det. Jeg tror, det vilde have været ønskeligt, og jeg tror, det vilde have været heldigt, og at Roedyrkerne vilde have betragtet det som et Tillidsvotum til dem, om man havde ordnet den ene Sag først, og jeg kan egentlig ikke se, hverken af Bemærkningerne til Lovforslaget, ej heller i den Tale, hvormed den højtærede Handelsminister fremsatte det i dette høje Ting, Begrundelsen for at udskyde Ordningen af den i to Maaneder, for de samme Oplysninger, som staaar i Bemærkningerne til Lovforslaget, fremsattes af den højtærede Handelsminister paa det Møde, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Løje, omtalte, og hvor en Række Rigsdagsmænd fra forskellige Egne af Landet var til Stede.

Ved den Lejlighed tillod jeg mig at stille et Forslag, det var det Forslag, som den ærede Ordfører for Venstre omtalte før, og jeg maa tilstaa, at mit Indtryk var det samme som hans Indtryk, at Handelsministeren saa paa det med ikke ubetydelig Velvilje. Det gik ud paa, at man skulde fordele det Beløb, der var til Stede, til Roedyrkerne, og at man oven i Købet skulde gøre det hurtigst muligt. Jeg vil ikke undlade at føje til — idet jeg ganske skal afholde mig fra alle Kommentarer til de Fordelingsregler, der er Tale om i § 5 og i Lovforslagets Bemærkninger —, at jeg